

عنوان مقاله:

یخبندان و ذوب و اهمیت آن در برنامه نگهداری روسازی راه ها

محل انتشار:

هشتمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمودرضا کی منش - استادیار دانشگاه پیام نور مرکز شمیرانات

محمد عابدینی - مربی گروه عمران دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند

خلاصه مقاله:

خرابی بوجود آمده بر اثر سیکل های ذوب و یخبندان پیایی در طول یک سازه با اثر عبور تعداد بسیار کم کامیون های بسیار سنگین بر روی روسازی برابری می کند در طول زمستان جاده های مناطق سردسیر از سطح روسازی تا بستر روسازی دچار یخ زدگی میشوند که در صورت وجود رطوبت در لایه های روسازی این امر منجر به انبساط حجمی لایه ها تحت عنوان انبساط ناشی از یخبندان میگردد در صورت پایدار بودن این شرایط مقاومت خاکها افزایش یافته که میتواند عبور بار بیش از مقدار بار مجاز عبوری را نیز برای وسایل نقلیه تجاری فراهم سازد ولی گرم شدن هوا و فرارسیدن بهار باعث شده لایه های فوقانی ذوب شده در حالیکه لایه های پایین هنوز یخ زده می باشند آب محبوس در بین لایه ها باعث اشباع شده لایه ها شده و انتقال بار بین لایه ها را مختل مینماید بنابراین با اهمیت تراز عمق یخبندان دوره و عمق ذوب می باشد که تخریب روسازی در این دوره صورت میگیرد در این مقاله روش های تعیین عمق و دوره یخبندان و ذوب ارایه شده و برای کاهش اثرات آسیب فصلی و خرابی زودرس ناشی از دوره ذوب برنامه نگهداری روسازی بهاره تحت عنوان محدودیت عبور بار فصلی SLR در طول فصل گرم شدن پیشنهاد میشود و از تجربیات سایر کشورها برای تعیین طول مدت اجرای برنامه SLR با توجه به شرایط خاص آب و هوایی سالیانه استفاده میگردد

کلمات کلیدی:

نگهداری روسازی ، عمق یخبندان و ذوب ، SLR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/296224>

